

ACTUALMENT

En l'actualitat el Molí vol preservar i donar a conèixer les antigues professions i formes de vida dels nostres avantpassats. A la tercera planta s'instal·laran les Comunitats de Regants. Per això, les plantes restants es dedicaran a la visualització i l'estudi de l'ús primitiu del molí, acollint l'exposició permanent, amb els elements de l'antic molí fariner, així com una gran col·lecció d'eines d'oficis antics relacionats amb l'agricultura, la fusteria o la ferreria cedida pel Sr. Francesc Escolà, al qual agraïm la seva donació i col·laboració per tal de poder tirar endavant el museu del Molí.

Ajuntament de Torres de Segre

Pl. Església s/n - Tel. 973796005 - www.torressegre.cat

EL MOLÍ DE TORRES DE SEGRE

“ L'Evolució d'un edifici històric ”

1880-2010

HISTÒRIA

El molí de Torres de Segre fou construït a l'any 1880 per iniciativa de la Comunitat de Regants de la Vila i gràcies a la gran col·laboració que van dedicar-hi els principals regants de dita comunitat. El Sr. Alexandre Capdevila i Montull es va vendre els terrenys on està ubicat, amb unes condicions de pagament molt avantatjoses per la comunitat. Aquests terrenys comprenien el que ara és el molí, la bassa i una part més de terreny, que es va convertir en quadres i l'hort del molí.

Els primers anys es va instal·lar una turbina, s'hi va acoblar un dinamo que produïa força elèctrica. I gràcies a la turbina va aparèixer la primera bombeta de llum a la població. Quan la Canadenca va construir la central de Seròs (1912-1916), mitjançant l'acord corresponent entre aquesta i la comunitat, la dinamo va deixar de funcionar. A canvi, la Canadenca va concedir un determinat nombre de kilowatts a un preu baix.

A més de solucionar les necessitats de la molturació locals, també venien a moldre molta gent dels pobles veïns que s'hi desplaçaven amb la seva cavalleria, carregada amb dos taleques de blat. Perquè les cavalleries poguessin estar ven instal·lades, mentre s'esperaven que molguessin el gra, al carrer de la part més alta del molí, hi havia unes quadres on s'hi podien allotjar unes 20 cavalleries.

Als anys 60 va ser la Cooperativa Verge de Carrassumada la que va llogar l'edifici per fabricar pinso i oli, desenvolupant molta activitat econòmica entre els dos productes. Respecte al molí d'oli, tot i les millores que hi varen fer la cooperativa, només es va utilitzar durant unes poques campanyes. Degut a que el fred va matar gran part dels olivers, la cooperativa va optar per la fabricació de l'oli, i per intensificar la del pinso.

El cabdal d'aigua que necessitava el molí s'alimentava de la sèquia de rec a través de braçals, que desembocaven a la bassa, expressament feta junt amb el pou. L'aigua del Segre era la font d'energia, fins que s'hi va introduir les noves tecnologies, la mecanització i les turbines elèctriques.

Aquesta construcció, en la seva època, va ser d'una importància molt rellevant. Constava de quatre moles, una d'elles era la més gran dels entorns.

A partir de l'any 1966 el molí va quedar en desús total, i amb el temps es va anar deteriorant.

DESCRIPCIÓ DE L'EDIFICI

L'immoble, és un conjunt edificat amb un nucli més antic, que és el prisma central, de cinc plantes, tres sobre rasant i dues en soterrani, que era el molí fariner pròpiament dit, aquest cos central es va ampliar amb dos cossos annexos, en la planta baixa i primera des del cos inferior, i part de la segona i tercera en el cos alt, en els quals amb uns desplaçaments de força motriu mitjançant arbres de transmissió mecànica i corrioles o volants, es va ampliar i va substituir l'antic molí de producció de farina per un molí de producció d'oli mitjançant la mecanització de les moles, i la producció d'energia elèctrica mitjançant la mecanització de les turbines als generadors. El conjunt hidràulic complet ho conformen doncs, la bassa reguladora i el salt hidràulic.